

Tribunál porušil čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 ve spojení s jeho článkem 6 a čl. 7 odst. 1, když shledal, že jsou-li porovnávány (průmyslové) vzory ztělesněny ve výrobcích rozdílného druhu nebo rozdílného určení, může tento rozdíl informovanému uživateli znemožnit rozpoznání staršího (průmyslového) vzoru. Článek 7 nařízení č. 6/2002 obsahuje právní fikci, že každý veřejně zpřístupněný (průmyslový) vzor je znám jak odborným kruhům specializovaným v oboru, kterého se starší (průmyslový) vzor týká, tak i publiku informovaných uživatelů toho druhu výrobku, na který se sporný (průmyslový) vzor vztahuje. Jakmile se zjistí, že je starší (průmyslový) vzor zveřejněn, je třeba vycházet z toho, že příslušným informovaným uživatelům je znám starší (průmyslový) vzor i jeho způsoby užití, jak vyplývají z důkazů a argumentů účastníků řízení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne
24. července 2015 – Petya Milkova v. Agentsia za privatizatsia i sledprivatizatsionen kontrol**

(Věc C-406/15)

(2015/C 337/09)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Petya Milkova

Žalovaná: Agentsia za privatizatsia i sledprivatizatsionen kontrol (Agentura pro privatizaci a postprivatizační kontroly)

Další účastnice řízení: Varhovna administrativna prokuratura

Předběžné otázky

- 1) Umožňuje čl. 5 odst. 2 Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením členským státům zákonem stanovit specifickou předchozí ochranu před propuštěním u osob se zdravotním postižením, které jsou zaměstnanci, nikoli však u úředníků s tímž postižením?
- 2) Připouští články 4 a další ustanovení směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání⁽¹⁾, vnitrostátní právní úpravu, která poskytuje specifickou předchozí ochranu před propuštěním pouze osobám se zdravotním postižením, které jsou zaměstnanci, nikoli však i úředníkům s tímž postižením?

- 3) Umožňuje článek 7 směrnice 2000/78, aby byla stanovena specifická předchozí ochrana před propuštěním pouze pro osoby se zdravotním postižením, které jsou zaměstnanci, nikoli však i pro úředníky s tímž postižením?
- 4) V případě záporné odpovědi na první a třetí otázku: Požaduje dodržení ustanovení mezinárodního práva a práva Společenství vzhledem k uvedeným skutečnostem a okolnostem této věci, aby vnitrostátním zákonodárcem stanovenou specifickou předchozí ochranu před propuštěním pro osoby se zdravotním postižením, které jsou zaměstnanci, bylo možno použít i na úředníky s tímž postižením?

⁽¹⁾ Úř. Věst. L 303, S. 16.

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. července 2015 Stichting Woonlinie a další proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 12. května 2015 ve věci T-202/10, Stichting Woonlinie a další v. Evropská komise

(Věc C-414/15 P)

(2015/C 337/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (zástupci: P. Glazener, advokát a L. Hancher, profesorka)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Belgické království, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

- zrušit usnesení Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 12. května 2015 ve věci T-202/10 RENV v celém rozsahu nebo částečně ve smyslu uvedených důvodů kasačního opravného prostředku;
- vrátit věc Tribunálu k novému rozhodnutí v souladu s právním názorem Soudního dvora;
- uložit Komisi náhradu nákladů tohoto řízení, jakož i nákladů řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Prvním důvodem kasačního opravného prostředku se vytýká, že Tribunál porušil unijní právo, nesprávně posoudil relevantní skutečnosti a usnesení nedostatečně odůvodnil tím, že rozhodl, že žaloba ve skutečnosti směřuje proti dopisu [zaslaného Komisi podle článku 17 nařízení č. 659/1999], a že soudní přezkum se na tento dopis nemůže vztahovat. Tribunál svým rozhodnutím pomíjí skutečnost, že podle čl. 108 odst. 1 SFEU musí být právní důsledky rozhodnutí odůvodněny tím, že předchozí situace byla neslučitelná se Smlouvou. Tribunál nesprávně vyložil rozsudek TF1 tím, že z něj vyvodil, že se jeho přezkum napadeného rozhodnutí musí omezit na otázku, zda Komise správně posoudila slučitelnost existujícího režimu podpory, který byl pozměněn v souladu se závazky, které Nizozemsko převzalo.